

OPDAT WIJ ZIEN

Liederencyclus voor Palmpasen

Eerste uitvoering: zondag 14 april 2019

Paaskerk Amstelveen

Teksten:

Gert Jan de Bruin

Koos Hagen

Cynthia Kramer

Janet Parlevliet

Gert Jan Slump

Stijni Stoeckart

Tekstredactie en tekstcompositie:

Gert Jan Slump

Muziek:

Nico Ph. Hovius

1. Jezus (Lucas 18: 31-35)

Kom, voor wij naar de stad toe gaan
nog eenmaal alle twaalf naast mij staan
en luister, jullie moeten weten
wat is voorspeld door de profeten
over het lot van de Mensenzoon
wat hij zal moeten ondergáán

hoe door soldatenvolk omstuwd
hij zal worden uitgeleverd
mishandeld, bespot en bespuwd
gegeseld en ter dood gebracht
maar ook dat op de derde dag
hij opstaat, opstaat, en zal leven

Ze kijken elkaar verbijsterd aan
hij spreekt als een stem van boven
ze kunnen hem niet geloven
zij horen zonder te verstaan

2. Lied van de ezel (Lucas 19:29-40)

Ga met ons mee lief ezelbeest
die vraag had ik niet aan zien komen
Wij lenen jou, maar voor één dag
dat had ik toch niet durven dromen

Nu zit er iemand op mijn rug
hij streelt mijn vacht, fluistert heel zacht:
ze brengen jou wel weer terug
Ik maak een sprongetje, hij lacht

Bergafwaarts, door een nauwe poort
daar zwaaien mensen met hun palmen
dansen rond, jassen op de grond,
hoor hun hemels Hosanna galmen

Daarna 'Gezegend jij die komt'
de ezelman draagt toch geen kroon:
is hij een koning op wie wordt gewacht?
Ze roepen 'Leve Davids zoon'

Avond werd het, tijd om te eten
iemand bracht mij naar mijn wei
een dag om nooit meer te vergeten
ik blijf maar denken: wie is hij?

3. Tranen om Jeruzalem (Lucas 19: 41-44)

Een man op een ezel in tranen
ziet bressen in muren geslagen
bewoners belaagd, de stad brandt en bloedt
de priesters verjaagd, de tempel verwoest
maar wat de meester zelf voorziet
herkennen leerlingen nog niet
zij zien hem al drager van Davids kroon
zij zelf in de glorie rondom zijn troon

Die wonderen deed in het noorden
en menigten voedde met woorden
die timmermanszoon is een zonderling
die tollenaars telt in zijn vriendenkring
die liefde predikt, zaligspreekt
wie blind of kreupel is geneest
zijn vriend die pas dood was weer wakker maakt
zijn voet door een zondares zalven laat

Een man op een ezel in tranen
ziet mensen met wanhoop geslagen
vernederd, verdrukt, bedrogen, bespot
geen redding, geen hulp, een muur of een vlot
Nog juicht de massa om hem heen
maar hij volbrengt zijn weg alleen
hun koninkrijk komt niet noch hun paleis
in leven in sterven geeft hij zich prijs

Stad van belofte, Jeruzalem

open uw poorten, leid onze schreden

vanuit de schuilplaats van ons verleden

langs de klaagmuur van onze gebeden

en laat ons vaste grond betreden

o stad van stem en tegenstem

van intochtslied en requiem

Jeruzalem, geef vrede

4. Kom mee (Lucas 19: 36-38)

Kom mee, kom ook met ons mee

wij gaan onze koning onthalen

belofte uit oude verhalen

wij zijn als een kolkende zee

Woest en sterk is het, ongekend

de stem van het volk erkend

Wij dragen dezelfde kleren

wij zingen hetzelfde lied

ook al doorgronden wij niet

het tij gaat hij laten keren

Klap, juich en verhef je stem

blaas je hoorn, Jeruzalem!

Wie wil er in stilte geloven?

Wij schreeuwen de grijsheid weg

red hij ons uit Rome's beleg?

Niet denken nu, laat je verdoven

Zij zien mij niet

niet mijn bange ogen

mijn te snelle adem

niet mijn bonkend hart

niet mijn huilen, niet mijn huilen

Vader houd me vast

5. RED JEZELF (Lucas 23: 33-38)

Antifoon:

Als je de koning van de Joden bent

red jezelf dan

Red jezelf, als je kunt

jij, koning van de Joden

geofferd om onze waanzin

toe dan, doe dan

Red jezelf, als je kunt

jij, vluchtend naar geluk

geofferd om onze angsten

toe dan, doe dan

Red jezelf als je kunt

jij, kind in de fabriek

geofferd om onze hebzucht

toe dan, doe dan

Red jezelf als je kunt

Jij in je verwoeste stad

geofferd om onze vrede

toe dan, doe dan

Red jezelf als je kunt

jij die bent uitgeteld,

geofferd aan vooruitgang

toe dan, doe dan

Wilt u dan naar ze omzien

breng doorbraak in hún leven

volbreng dan zó uw woorden

die ons verborgen bleven

6. Als stenen zouden spreken (Lucas 19: 40; 20: 17-19)

Als stenen zouden spreken

dan wijzen zij een weg

door voeten uitgesleten

een steen opzij gelegd

Een struikelsteen, een bouwsteen

een hoeksteen wordt een poort

daar heeft een mens staan roepen

en Jezus heeft gehoord

Op stenen staat geschreven

een kruis, een naam, een lied

geweven door het leven

vergeet zijn woorden niet

Hij zegende de mensen en

deelde brood met hen

vertelde van Gods liefde

wie kan er zonder hem

Voeg al die stenen samen

verbonden als een muur

een muur van klagen, muur van vragen

en bidden, danken tot de Heer

die de zwaarste steen moest dragen

leg je tranen bij hem neer

7. Antifoon (Lucas 18: 34)

Hoor ons

en heb geduld

nog even

opdat wij zien